زنجیر روی زمین اتحاد
پیکار خلق
۵۹
یکشنبه ۱۱ آبان ۵۹
گروه انقلابیون مارکسیست لنینیست

گروگانها و جلسات غیرعلنی مجلس

متعاقب جنگ ارتجاعی ایران و عراق که هیچ چیز جز تأمین منافع سرمایه داران دو کشور را بدنبال ندارد، جناحهای هیئت حاکمهٔ جمهوری اسلامی فرصت مناسبی یافته اند تا بتحکیم و تقویت خود بپردازند. زمانی بود که هریك از جناحهای سرمایه داری ایران (حزب جمهوری اسلامی و جناح بنی صدر) میکوشیدند که از گروگانگیری جاسوسان آمریکائی کمال استفاده را ببرند. همه بیاد داریم که هریك از این جناحها با بهره برداری سیاسی از مسئلهٔ گروگانها، ضد امپریالیست بودن خود را برخ یکدیگر می کشاندند و چه تبلیغات عوامفریبانه گرد این امر براه می انداختند. اکنون که جنگ ارتجاعی ایران و عراق درگرفته است، حزب جمهوری اسلامی که اکثریت آراء مجلس را توسط مهره های خود دارد، حل این مسئله را منحصر بخود نموده و...

بقیه در صفحهٔ ۳

عواقب مصیبت بار جنگ بر دوش زحمتکشان تحمیل میشود

اکنون که بیش از یکماه از جنگ خانمانسوز رژیمهای ارتجاعی ایران و عراق میگذرد، بروشنی آشکار شده است که عواقب وخیم و نتایج مصیبت بار حاصله از آن، تنها گریبانگیر زحمتکشان دو کشور بوده و در این میان بیشترین صدمات متوجهٔ کارگران میشود. دو رژیم ارتجاعی ایران و عراق از کارگران و زحمتکشان ایران و عراق بمثابهٔ گوشت دم توپ استفاده می کنند تا اهداف ضد خلقی خود را که همانا تأمین منافع طبقاتی بر اساس غارت و چپاول و استثمار بیشتر کارگران و زحمتکشان است، تحقق بخشند.

از همان لحظهٔ شروع جنگ، حکومت جمهوری اسلامی با تبلیغات عوامفریبانه اش از کارگران دعوت نمود که برای "دفاع از میهن" به جبهه های جنگ بروند، همان میهنی که در دست سرمایه داران و حامیان و

بقیه در صفحهٔ ۲

زندانی سیاسی آزاد باید گردد

اکنون نزدیك به هفت ماه از فجایع رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی در ارتباط با "اسلامی کردن" دانشگاهها میگذرد. همه میدانیم که منظور رژیم از "انقلاب فرهنگی" در دانشگاههای مختلف ایران، اخراج استادان

بقیه در صفحهٔ ۳

بیاد شهدای شنبه سرخ

۱۳ آبان ۵۷ ص۴

جنگ و بیکاری زحمتکشان

ما همیشه گفته ایم که جنگ ناعادلانهٔ ایران و عراق جز فقر، بیکاری، بی خانمانی و..... برای توده های زحمتکش چیزی ببار نخواهد آورد. اکنون یك نمونه از بیکاری زحمتکشان: ۲۵۰ نفر از کارکنان زحمتکش فروشگاههای زنجیره ای کوروش سابق (قدس جدید) از کار برکنار شده اند. این زحمتکشان بر اساس قراردادهای ۲ تا ۹ ماهه به استخدام این فروشگاه درآمده بودند با این شرط که پس از انقضای این مدت به استخدام رسمی درآیند اما اکنون مدیرعامل این موسسه اظهار می دارد که قبل از جنگ تصمیم بر آن بود که ساعات کار فروشگاهها از ۸ ساعت به ۱۲ ساعت افزایش داده شود و این استخدام در این ارتباط بود. اما اکنون که جنگ بوقوع پیوسته است تصمیم گرفته شده نمیتواند باجراء در

بقیه در صفحهٔ ۳

گماشتگان سرمایه داران فراری در خدمت رژیم فعلی

کارخانهٔ مولن موکت در زمان رژیم منفور پهلوی متعلق به مصطفی و مرتضی اخوان بود. این دو سرمایه دار برای مکیدن خون کارگران و سرکوب خواسته های بحق آنان عده ای چماق بدست را بعناوین مدیران و..... در کارخانه بکار گمارده بودند. کاظم امینی، اصغر چکینی، فرجاد، همایون فرخ و..... از آن جمله اند.

بقیه در صفحهٔ ۳

مرگ بر امپریالیسم و سرمایه داری وابسته

اسناد سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر
www.peykar.org

عواقب ...

همکاران امپریالیسم بوده و منابع و ذخایر آن توسط حکومت کنونی به یغما برده شده و به جیب سرمایه‌داران و امپریالیستهای رنگارنگ بویژه امپریالیسم آمریکا سرازیر میشود رژیم جمهوری اسلامی میخواهد خون کارگران را وثیقهٔ تأمین منافع خود و امپریالیسم قرار دهد. وی از سوئی برای ادامهٔ جنگ احتیاج به لوازم و ابزار جنگی دارد و برای تأمین آنها میبایست بنا به ماهیتش دست نیاز بسوی امپریالیستها دراز کند واز سوی دیگر میخواهد به بهانهٔ جنگ ارتش و دیگر نیروهای سرکوبگر ضد مردمیش را بیشتر مسلح کند، تا بهنگام بپاخیزی کارگران دلاور از قدرت تسلیحاتی بیشتری برخوردار بوده بهتر بتواند سرکوبی مبارزات را سازمان دهد. طبیعی است که مخارج تجهیزات و تسلیحات ارتش نه از جیب سرمایه‌داران و دستاندرکاران رژیم جمهوری اسلامی، بلکه از طریق استثمار بیشتر کارگران توسط سرمایه‌داران، کاهش دستمزد، کشیدن کار بیشتر از زحمتکشان، افزایش قیمت کالاهای مورد نیاز، افزایش مالیاتها و ... تأمین میشود. بهمین جهت است که حکومت جمهوری اسلامی با تبلیغات عوامفریبانه و با بهره‌گیری از شرایط جنگی از کارگران میخواهد که با کار بیشتر و افزایش تولید، برای "غلبه بر دشمن" به دولت سرمایه‌داران کمک کنند. بهمین جهت وزارت "کار" بخوان سرمایه اطلاعیه‌ای از کارگران میخواهد که در واحدهای تولیدی با حداکثر استفاده از امکانات موجود نسبت به بالا بردن سطح تولید داخلی رشد انقلابی خود را به اثبات برسانند و با اضافه‌کاری بیش از ساعات تعیین شده با اجر معنوی دین خود را به اسلام و ایران ادا کنند. وزارت سرمایه ضمن اینکه بدین طریق کارگران را به اضافه‌کاری و بالا بردن سطح تولید یعنی برآوردن سود بیشتر برای سرمایه‌داران، دعوت میکند هشدار میدهد که "هرگونه اخلال در امر تولید، توزیع، تعطیل یا کم‌کاری و توطئه بر اساس خواسته‌های نابجا و مغایر با مقررات جاری کشور و مصوبات شورای انقلاب در حکم اقدام ستون پنجم دشمن تلقی و طبق مقررات زمان جنگ با این مزدوران رفتار خواهد شد" تا بدین ترتیب با تهدید کارگران، آنان را از اعتصاب و مبارزه بر علیه دشمن داخلی یعنی سرمایه‌داران زالو صفت برحذر دارد. اینک اگر در کارخانه‌ای کارگران برای خواسته‌های بحق خود بهر شکلی دست بمبارزه بزنند، به بهانهٔ اخلال در امر تولید واینکه این کارگران رزمنده ستون پنجم دشمن هستند مورد سرکوب قرار میگیرند. می بینیم که چگونه حکومت سرمایه‌داران جنگ را وسیلهٔ استثمار بیشتر از کارگران و سرکوب مبارزات بحق آنها قرار میدهد. دستاندرکاران حکومت میدانند که کارگران زحمتکش وطن بهمین سادگی تن به تسلیم نخواهند داد لذا باز هم به بهانهٔ جنگ با عراق در همین اطلاعیه ادامه میدهند که "برای کارائی بیشتر میبایست مدیران با مشورت شوراهای اسلامی کارخانه ساعات کار و شیفت کار مقرر را منطبق با وضع زمان جنگ طوری تنظیم نمایند تا با تولید هر چه بیشتر مشت محکمی به دهان متجاوزین کوبیده شود" و بدین ترتیب مدیران که حکم چماق حکومت را در کارخانه‌ها دارند و به شوراهای اسلامی که اکثریت آن از طریق عمال حکومت هدایت میشوند، اختیارات بیشتر میدهد تا با تنظیم ساعات کار بطریقی که سود بیشتری برای سرمایه‌داران کسب کند کارگران را در تنگنا و فشار قرار بدهند. از سوئی نعمتزاده وزیر صنایع و معادن نیز ضمن پیامی به کارکنان و کارگران صنایع هشدار میدهد که "حقوق و مزایا باید بر اساس کار و تولید باشد" (اطلاعات ۵ آبان) تا بدین ترتیب از کم‌کاری و اعتصاب کارگران ممانعت بعمل آورد. این اطلاعیه‌ها و پیامها که با بهره‌گیری از مسئلهٔ جنگ صادر میشود فقط بر روی کاغذ نیست بلکه در حال اجرا شدن میباشد. بعنوان نمونه هم اکنون در دارو پخش صرف نظر از شیفتهای عادی برای تهیهٔ داروهای درمانی، یک شیفت شبانهٔ ۱۲ ساعته نیز جهت تهیهٔ سرم های غذائی برای جبههٔ جنگ اضافه نموده‌اند. اما نتایج و فشارهای حاصله تنها بدین جا خاتمه نمی یابد. اکنون در بسیاری از کارخانجات بدون پرسش و موافقت کارگران یکروز حقوق آنها را باصطلاح برای کمک به آسیب دیدگان جنگ کم میکنند. در برخی از کارخانجات حتی کارگران را وادار به اضافه‌کاری بدون دستمزد نموده‌اند. آیا براستی این پولها که حاصل دسترنج و عرق جبین کارگران است برای کمک به آسیب دیدگان جنگ ناعادلانهٔ کنونی بکار گرفته میشود؟ خیر این پولها برای تأمین مخارج سرسام آور تجهیز ارتش و خرید تسلیحات جنگی مورد استفادهٔ رژیم جمهوری اسلامی قرار میگیرد. گفتیم که جنگ مخارج سنگینی را میطلبد. اما این مخارج سنگین و تحمیلی همانگونه که از شواهد فوق‌الذکر بر میاید از حاصل کار زحمتکشان تأمین میشود و طبیعتاً به سرمایه‌داران هیچگونه آسیبی وارد نمی‌آورد. اضافه کنیم که دولت جمهوری اسلامی با ایجاد واحدهای کوچک تولیدی از احساسات پاک مردم سوءاستفاده کرده آنها را مجاناً استثمار میکند. بطور نمونه میتوان از بکارگیری زنان خانه‌دار جهت دوختن لباس برای نظامیان و پاسداران نام برد که سیمای سرمایه‌داران جمهوری اسلامی بخاطر عوامفریبی بیشتر بارها آنرا بنمایش گذارد. رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی نه تنها به ربودن حاصل دسترنج کارگران که کفاف حداقل زندگی آنها را هم نمیدهد قناعت نمی‌کند، بلکه با فرستادن گروههای پزشکی به کارخانجات از کارگران خون نیز میگیرد. آیا این مکیدن خون شامل کارفرماها و سرمایه‌داران نیز میشود؟ آیا بایستی آخرین رمق کارگران را نیز از این طریق گرفت؟ آیا واقعاً این جنگ بنفع کارگران و زحمتکشان است که رژیم جمهوری اسلامی این چنین از احساسات پاک آنها سوءاستفاده میکند تا آنجا که خون آنها را هم می‌مکد؟ رژیم جمهوری اسلامی همچنین به بهانهٔ جنگ علیه "کفار" علاوه بر موجه جلوه دادن بیکاری رو به افزایش، در جهت بستن قراردادهای اقتصادی با کشورهای امپریالیستی و تأمین منافع خود و آنها نیز

بقیه در صفحهٔ ۴

زحمتکشان ایران و عراق را از جنگ ناعادلانه رژیمهای ایران و عراق ثمری جز افزایش فقر، بی‌خانمانی، قحطی و ..... نیست!

www.peykar.org

گماشتگان ...

این چماق بدستان برای برآوردن منافع اربابان خود و بدستور مستقیم آنان، چه بسا کارگران مبارز را به ساواک معرفی مینمودند و حتی در زمان قیام ۷۰ نفر از کارگران را بعنوان توطئه گر و اخلالگر تحویل ساواک دادند. پس از قیام رژیم جمهوری اسلامی همین اشخاص را دوباره بکار میگمارد. کارگران که دل پرخونی از این جیره خواران دارند سعی در اخراج آنان از کارخانه مینمایند و ۲۱ تن از چماقداران اخوانها را اخراج نمود و ودوتن از آنان را بنامهای همایون فرخ و سلیمی، روانه زندان میسازند. اما رژیم پس از مدت کوتاهی آنان را از زندان آزاد میسازد جیره خواران اخوانها پس از قیام تا آبان ۵۸ در حدود ۲۲ میلیون تومان بصورت ارز برای اربابان خود به خارج از کشور حواله میکنند. این چماقداران سرمایه که از طرف رژیم حمایت میشوند، در سرکوب کارگران از هیچ جنایتی فروگذار نمی کنند. ضرب و جرح و پرونده سازی برای کارگران مبارز هنوز هم در سرلوحه کارهای پلیدشان قرار دارد. اما کارگران مقاومت میورزند و رژیم چاره را در آن می بینند که هریك از آنان را در واحدهای تولیدی مختلف بکار گیرد. بعنوان مثال اکنون کاظم امینی یکی از همین عمال برادران اخوانها در کارخانه پرسی گاز مشغول "فعالیت تولیدی" (بخوان توطئه علیه کارگران) است رژیم میتواند بدروغ خود را "ضد امپریالیست" قلمداد کند، اما زمانیکه به اعمالش مینگری چیزی جز تشدید وابستگی به امپریالیستها و سرکوب کارگران و برآوردن منافع سرمایه داران حتی وابسته با امپریالیسم را در مد نظر ندارد. نمونه فوق که بیانگر حمایت رژیم از گماشتگان سرمایه داران فراری و بخدمت گرفتن آنها در کارخانجات میباشد، یکی از آن اعمال و برای تحقق امر فوق میباشد ●

زندانی ...

و دانشجویان انقلابی و ضد امپریالیست و به طور کلی سرکوب جنبش دانشجوئی بود. چه بسیار دانشجویان و استادان انقلابی ای که در مقاومت علیه سرکوب رژیم شربت شهادت نوشیده و مجروح و دستگیر شدند. هنوز هم تعداد زیادی از استادان و دانشجویان دستگیر شده در زندانهای رژیم جمهوری اسلامی بسر میبرند. بعضی از آنان در مناطق جنگ زده هنوز زندانی اند، جائی که هر دم میتواند بمباران شود و این انقلابیون را در زیر خروارها خاك مدفون سازد. از جمله مهدی جعفری ـ استاد، مهداد ـ استاد، اسدالله خرمی، صالحی، بنی هاشمی و سراج دانشجویان دانشگاه اهواز پس از گذشت ماه ها از وقایع خونین دانشگاه، همچنان در بند دژخیمان جمهوری اسلامی هستند. از سوی دادگاههای ضد انقلاب حکومت برای مهدی جعفری، اسدالله خرمی، غلامحسین صالحی و سراج حکم اعدام صادر شده است خطر مرگ جان این زندانیان را تهدید می کند، اما رژیم را از این امر باکی نیست. او به جنایات خویش بر اثر خصلت طبقاتی اش ادامه میدهد. این زندانیان و سایر انقلابیون در بند برای ایرانی آزاد و مستقل میجنگند. خلقهای ایران خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی ضد امپریالیست می باشند ●

گروگانها ...

اضافه کنیم که در فیصله دادن بمسئله گروگانگیری هر دو جناح اتفاق نظر کامل دارند. اختلاف نظر این دو جناح در اختصاص دادن حل مسئله بخود و سپس بهره برداری بنفع خود میباشد. حکومت گران که زمانی عوامفریبانه تبلیغ مینمودند که حل مسئله گروگانگیری مربوط بملت ایران است و این مردم هستند که بایستی در مورد سرنوشت گروگانها تصمیم بگیرند، اکنون که آبها بوسیله جنگ گل آلود شده اند، "تصمیم گیری" را با تشکیل جلسه های غیرعلنی مجلس و در پشت درهای بسته انجام میدهند. چرا؟ یکم اینکه را از ارتباط برخی از مهره های آمریکائی رژیم کنونی با این جاسوسان در پس پرده ابهام باقی بماند. دوم اینکه دور از چشم توده ها سیاست بده بستان را طرح ریزی نموده و موافقت آمریکا را بطور پنهانی برای کمك تسلیحاتی و اقتصادی بیشتر جلب نمایند.

خلقهای زحمتکش ایران باید بدانند که مسئله گروگانهای آمریکائی و "حل" آن با مغتنم شمردن اوضاع جنگ، در دست هیئت حاکمه وسیله ای است برای با نحراف کشاندن مبارزات ضد امپریالیستی توده های خلق و از سوی دیگر مستمسکی است جهت زدوبند بیشتر با امپریالیسم و موجه جلوه دادن وابستگی با امپریالیسم. در افشاء چنین سیاستی بکوشیم ●

جنگ ...

آب و از این جهت بوجود ۲۵۰ تن از کارگران احتیاجی نیست. اخراج شدگان به این تصمیم هیئت مدیره اعتراض کرده و در روزهای ۱/۸/۵۹ و ۳/۸/۵۹ ضمن اجتماع در مقابل دفتر مرکزی فروشگاههای قدس واقع در خیابان طالقانی، خواهان بازگشت بسر کارهایشان میشوند. این زحمتکشان میگویند نمی توانند بیکاری را بعلت فقدان مالی تحمل نمایند، اما کارفرمایان میگویند جنگ است و باید "صبر" داشته باشیم. در واقع سرمایه داران از مسئله جنگ بعنوان مستمسکی برای اعمال سیاستهای مرتجعانه خود بهره می برند. آری، جنگ ناعادلانه برای سرمایه داران ثروت میآفریند و برای زحمتکشان فقر و بیکاری ●

بیاد شهدای ...

خلق تکیه کنیم و آنان را بمنافع طبقاتی خویش که هم اکنون توسط رژیم جمهوری اسلامی دگرگونه جلوه داده میشود، آگاه گردانیم. این کار مشکل اما شدنی است.

شنبه خونین آموخت که در مقابل دشمن طبقاتی بایستی بپا خیزد و با نبرد خونین و رودررو ست زد تا قادر گردیم مبارزات خلقهای زحمتکش ایران را در راه کسب استقلال، آزادی و رفاه اجتماعی بسرانجام رسانیم.

۱۳ آبان بما یاد داد که بالاخره در یابیم که رژیمهای ارتجاعی برای تثبیت حاکمیت خود باندازه کافی باعمال جنایتکارانه دست خواهند زد که از نظر تبلیغاتی ـ تهییجی و سازماندهی مبارزه و مقاومت مورد استفاده انقلابیون قرار گیرد آنگونه که اردیبهشت خونین ۶۰ رژیم کنونی را رسوا ساخت.

و بالاخره اینکه تنها در سایه وحدت اصولی کمونیستها و ایجاد حزب راستین کمونیست، میتوان از چنین لحظات مهم تاریخی برای تبدیل امواج نارضایتی به سیلی خروشان در راه ایجاد حکومت زحمتکشان کمال استفاده را برد.

تنها با آموزش و تجربه اندوزی از شنبه سرخ (۱۳ آبان خونین ۵۷) است که قادریم یاد شهدای بخون خفته این روز را گرامی بداریم ●

www.iran-archive.com

جنگ ناعادلانه سرمایه داران ایران و عراق را به جنگ آزادیبخش خلقها تبدیل سازیم

عواقب ...

تلاش میکند . بعنوان نمونه خیلی از کارخانجات از جمله کفش ملی ، داروگر ، پارس متال ، جنرال موتورز ، شمیکو و . . . ساعتهائی از شیفت کار خود را کم کرده اند که این عمل در ادامه اش بیکاری و افزایش خیل بیکاران را موجب میشود . در بعضی از کارخانجات علاوه بر پنجشنبه دو روز دیگر را به تعطیلات هفتگی اضافه نموده اند و حتی صحبت از این است که احتمالاً چند ماهی کارخانه را تعطیل کنند . البته برای خاموش کردن صدای اعتراضی کارگران در ابتدا وعده میدهند که حقوق کامل آنها پرداخت خواهد شد اما بعداً به نصف حقوق رسیده و حتی کار به اخراج کارگران و تعطیل کامل کارخانه نیز میکشد . اما این کم کردن ساعات کار کارخانجات و تعطیلات اضافی در هفته چند آن به ضرر سرمایه داران نبوده و بهیچ وجه هزینه اش از کیسه سرمایه داران و دولت پرداخت نمیشود . آنان به طرق دیگری از قبیل افزایش قیمت مایحتاج زحمتکشان ، اضافه کاری بدون دستمزد که فوقاً بدان اشاره رفت و . . . چندین برابر آن هزینه را از خود زحمتکشان میگیرند یعنی زحمتکشان خود بایستی هزینه های ناشی از تعطیلی و کم شدن ساعات کار را بطرق مختلف تأمین کنند و مطمئناً سرمایه داران با باز گشائی مجدد کارخانه ، کم شدن کار و تولید را بمراتب بیش از آنچه که تاکنون تحت عنوان " جبران خرابیهای جنگ " توجیه میشود ، جبران خواهند نمود که باز هم استثمار هر چه شدیدتر کارگران را بدنبال خواهد داشت . همانگونه که گفتیم از مسئله جنگ برای توجیه قرارداد های اسارتبار با امپریالیسم جهت تأمین منافع سرمایه داران و امپریالیستها استفاده میشود . بطور نمونه مدیران کاوخانه " کمپیدرو " در یک اجتماع نمایشی از کارگران باصطلاح چاره جوئی می کنند که چگونه کارخانه را باز سازی کرده و چگونه مواد اولیه را تأمین کنند و در لابلای " چاره جوئی " مسئله " خرید مجدد مواد اولیه از انگلستان را عنوان میکند در حالیکه این قرارداد را قبلاً منعقد ساخته و میخواستند کارگران را به تائید وابستگی به امپریالیسم انگلیس بکشانند . آیا راه چاره " بکار اندازی مجدد کارخانه بستن قرارداد با کشورهای امپریالیستی و تعمیق وابستگی است؟ نه . راه حل این امر و همچنان رفع بسیاری از مشکلات و مسائل دیگر فقط به فقط قطع کامل وابستگی و لغو قراردادهای اسارتبار میباشد که آنهم تنها با برقراری جمهوری دمکراتیک خلق یعنی حکومت زحمتکشان به رهبری طبقه کارگر امکان پذیر است . بنابر این میتوان به جرئت و با قاطعیت گفت که از دیگر عوارض ناشی از جنگ ارتجاعی و خانمانسوز کنونی تشدید وابستگی هر چه بیشتر به امپریالیسم است که نتایج حاصله از جنگ در یکماهه گذشته بروشنی آنرا نشان میدهد . در اثر جنگ پالایشگاههای تبریز آبادان و . . . خسارات فراوانی دیده که برای ترمیم و بازسازی آنها رژیم جمهوری اسلامی ناچار به دراز کردن دست نیاز به سوی امپریالیستها میباشد . اکثر فرودگاهها و پایگاههای نظامی صدمات فراوانی دیده که باز سازی و ترمیم آن مستلزم آمدن مجدد کارشناسان و مستشاران نظامی امپریالیستی است . همچنین بسیاری از مراکز صنعتی دیگر که بازسازی آنها ما را به وابستگی هرچه بیشتر از پیش میکشاند . علاوه بر این در اثر بمباران مناطق صنعتی هزاران کارگر بیکار شده اند . پس روشن است که این جنگ غیر عادلانه هیچگونه سودی برای توده های زحمتکش در بر نداشته و تنها و تنها منافع سرمایه داران ایران و عراق و امپریالیسم جهانی را تأمین میکند . بهمین خاطر بایستی هر چه زودتر به آن خاتمه داد . تبلیغات عوامفریبانه مانند " جنگ حق علیه باطل " و " ملیت پرستی " که از سوی دو رژیم ارتجاعی ایران و عراق براه انداخته شده است در خدمت فراهم کردن موجبات بهره گیری رژیمهای ضد مردمی از توهم توده ها به نفع خود میباشد . بنابر این بکوشیم تا اهداف ارتجاعی جنگ کنونی و ماهیت ضد مردمی رژیمهای ایران و عراق را افشاء نمائیم و توده های مردم را از عواقب خانمانبرانداز این جنگ مطلع ساخته و تبلیغا حکومتهای ایران و عراق را خنثی کنیم ●

بیاد شهدای شنبهٔ سرخ

* ۱۳ آبان ۵۷ *

۱۳ آبان ۵۷ روزی بود که دانش آموزان انقلابی بهمراه کارگران و دانشجویان انقلابی فریاد استقلال ، آزادی ، رفاه اجتماعی را با تمام نیرو برکشیدند . رژیم منفور پهلوی که چنین فغانهائی را برضد منافع طبقاتی خویش و اربابان امپریالیستی خود میدانست ، با گسیل آرتش پیام آوران آگاهی را برگبار مسلسل بست . اما این عمل جنایتکارانه آنچنان نفرتی در اذهان توده های خلق کاشت و آنان را بچنان عکس العمل انقلابی واداشت که رژیم مجبور شد ۴۸ ساعت پس از آن کابینهٔ شریف امامی را بگوشه ای نهد و ازهاری را برسر کار آورد . اما قیامهای مستمر و اوج آن قیام بهمن ماه طومار سلطنت شاه را درهم نوردید . آری سلطنت شاه با قدرت یکران توده ها بگورستان تاریخ سپرده شد اما نظام اقتصادی ـ سیاسی وابسته به امپریالیسم خفقان و تفتیش عقاید و عدم آزادیهای دمکراتیک همچنان پابرجا ماند . آنهمه کوششها و فعالیتهای انقلابی برای استقلال و آزادی انجام گرفت ، اما نتایج حاصله برعکس خواسته های خلقهای ایران را گواهی داد . علت اساسی آنرا فقط و فقط میبایستی در عدم رهبری حزب طبقه کارگر دانست . رژیم ضد خلقی کنونی پایه های موجودیتش را بر اساس توهم توده های ناآگاه قرار داد و بهمان سیاستهای شاه دست زد .

۱۳ آبان شاه دردوم اردیبهشت ۵۹ توسط رژیم کنونی دوباره تکرار شد . در این روز حکام جدید روی دژخیمان شاه را سفید کردند و در پی توطئهٔ " انقلاب فرهنگی " دانشجویان مترقی را بگلوله بستند . اما آیا توده های انقلابی این روز خونین را از یاد خواهند برد ؟ آیا سرکوبی خلقهای کرد ، ترکمن ، عرب و ..... کشتار کارگران بیکار و شاغل ، اخراج معلمین و دانش آموزان انقلابی و ..... به بوتهٔ نسیان سپرده خواهد شد ؟ البته که خیر . توده های آگاه و پویندهٔ کارگران انقلابی از هریک از وقایع تاریخی درسها می آموزند . شنبهٔ سرخ نیز درسهای بسیاری بهمراه داشت :

شنبهٔ سرخ بما میآموزد که به توده های

بقیه در صفحهٔ ۳

پیش بسوی جمهوری دمکراتیک خلق

www.peykar.org